

ABSTRAKT

Ischemická choroba dolních končetin (ICHDK) se řadí mezi kardiovaskulární choroby. Ačkoliv se dá kardiovaskulárním chorobám velmi jednoduše předcházet, jsou v Evropské Unii nejčastější příčinou úmrtí, kde tvoří téměř polovinu celkové úmrtnosti. Kardiovaskulární choroby jsou také hlavní a nejčastější příčinou mnoha dalších životních komplikací, jako například imobilizace, psychické poruchy a další. Tato skupina onemocnění také ve výrazné míře zatěžují zdravotní systém a financování zdravotní péče, jelikož se jedná o relativně častá a nákladná onemocnění.

Cílem bakalářské práce je zjistit, zda-li má pětiměsíční cvičební plán vliv na prodloužení klaudikačního intervalu u pacientů s ICHDK. Další cíle jsou zjistit, zda-li se výsledky dostaví již po 2 měsících, a jestli na cvičení budou reagovat muži jinak než ženy.

Metodika: Studie se zúčastnilo 9 pacientů, 5 mužů a 4 ženy ve věku od 50 do 74 let. Pacienti trpěli onemocněním ICHDK II b (dle Fontaina). Jednalo se o ambulantní pacienty z cévní ambulance na Poliklinice Vysočanská. S každým pacientem jsem měl dohromady 6 sezení, na každém z nich jsem s pacientem prováděl přibližně třicetiminutovou terapii a poté jsme prováděli měření klaudikačního intervalu.

Výsledky: Na základě Wilcoxonova párového testu vyšlo, že pětiměsíční cvičení má skutečně výrazný efekt na prodloužení klaudikačního intervalu průměrně přes 75% (p hodnota – 0,002). Zároveň i přes nedosažení požadované hodnoty zlepšení průměrně o 20% po 2 měsících cvičení se objevila vzestupná tendence v prodlužování klaudikačního intervalu. Dále na terapii reagovali muži (p hodnota 0,031) lépe než ženy (p hodnota – 0,063). Muži tedy měli lehce lepší výsledky při ukončení terapií než ženy.

Závěr: Byl prokázán signifikantní efekt cvičení na prodloužení klaudikačního intervalu. Jedná se tedy o vhodnou neinvazivní, nefarmakologickou terapii pacientů trpících ICHDK.

Klíčová slova

Ischemická choroba dolních končetin, klaudikační interval, ateroskleróza